

vody rekurentovy o rozdílu mezi lhůtou promlčecí a preklusivní jsou pro otázku, o niž jde, nerozhodny.

Čís. 12596.

Zákaz zcizení a zatížení ve smyslu § 60 vlád. nař. ze dne 21. května 1921 čís. 191 sb. z. a n. není na závadu exekuci vnucenou dražbou, obzvláště pro věřitele, jehož zástavní právo bylo vloženo do pozemkové knihy časově před zaručenou hypotekární pohledávkou a před zápisem zákazu zcizení a zatížení.

(Rozh. ze dne 12. května 1933, R I 1070/32.)

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou dražbou domku, na němž za vymáhanou pohledávkou bylo vloženo omezení vlastnického práva zákazem zatížení a zcizení ve prospěch čsl. státu po dobu, pokud nebude umořena státem zaručená zápůjčka na novostavbu domku. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Stěžovatelé uplatňují proti povolení vnucené dražby, že jejich vlastnictví je omezeno v důsledku státní záruky za zápůjčku na majetku tom vážnoucí a že zejména nesmí býti dům prodán, zcizen a zatížen, po případě že založeno je předkupní právo pro stát i pro Stavební družstvo pro B. a že vzhledem na tyto závazky je vyloučeno povolení vnucené dražby. Podle knihovního výpisu jsou ona práva a ony zákazy na nemovitosti knihovně zapsány. Zákaz zcizení nemovitosti působí i proti věřitelům vlastníků. Jde o zákaz podle zák. čís. 191/21 § 60 a § 14 třetí dílčí novely, který má v zápětí, že i exekuce vnucenou dražbou je za jeho účinnosti vyloučena, a jen svolení ministerstva sociální péče mohlo by přípustnost vnucené dražby vysloviti, což však nebylo vykázáno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle prohlášení ze dne 5. května 1927 povolilo ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem veřejných prací a ministerstvem financí Stavebnímu družstvu pro B. finanční podporu podle § 27 odst. (1) čís.-1 zákona ze dne 27. ledna 1922 čís. 45 sb. z. a n. v rozsahu stanoveném v § 29 vládního nařízení ze dne 21. května 1921 čís. 191 sb. z. a n. na novostavbu rodinného domku, o nějž tu jde, převzetím záruky státu za hypotekární zápůjčku Občanské záložny v B. v částce 98.000 Kč. Družstvo jako vlastník domku svolilo, by na dům ten bylo vloženo omezení vlastnického práva zákazem zatížení a zcizení nemovitosti ve prospěch čsl. státu po dobu, pokud nebude umořena shora uvedená státem zaručená zápůjčka. Právo zástavní za pohledávku Občanské záložny v B. v sumě 98.000 Kč s přísl. bylo vloženo ve vložce 394 v pol. C 2, omezení práva vlastnického zákazem

zcizení a zavazení bylo vloženo v pol. C 4. Oběma těmito zápisům předchází však v pol. C 1 zástavní právo Občanské záložny v B. pro pohledávku 12.400 Kč s 6% úroky z prodlení a vedlejšími výlohami do výše 800 Kč, k jehož vymožení v nedoplatku 11.400 Kč s přísl. byla prvním soudem povolena exekuce vnučenou dražbou domu. Nehledíc k tomu, že podle § 60 vlád. nař. ze dne 21. května 1921 čís. 191 sb. z. a n. má zmíněný zákaz zcizení a zatížení jen účinek, že ji majitel nemovitosti nesmí beze svolení ministerstva sociální péče ani zcela ani z části z volné ruky prodati ani dále zatížit, nemůže zákaz ten býti na újmu exekuci dražbou věřiteli, jehož zástavní právo bylo vloženo do pozemkové knihy časově před zaručenou hypotekární pohledávkou a před vkladem zákazu zcizení a zatížení. Nemůže předně zmíněné omezení dotýkati se nabytého práva předcházejícího knihovního věřitele a nemůže býti na újmu dobývání jeho dříve vložené hypotekární pohledávky, nemůže tedy též překážeti ani vnučené dražbě domu vedené k uspokojení pohledávky, předcházející zápisu zákazu zatížení a zcizení. To uznávají i rozhodnutí čís. 11.695 a 11.959 sb. n. s.

Čís. 12597.

Předčasnost návrhu na povolení uhrazovací exekuce, ježto exekuční titul není dosud vykonatelný, jest posuzovati podle stavu v době podání návrhu na povolení exekuce.

(Rozh. ze dne 12. května 1933, R I 370/33.)

Z rozsudku ze dne 24. září 1932, jímž byla žalobci přisouzena peněžitá pohledávka, bylo podáno dne 17. listopadu 1932 odvolání. Usnesením ze dne 24. listopadu 1932 bylo odvolání žalovaného odmítnuto jako opožděné. Dne 23. listopadu 1932 navrhl žalobce povolení exekuce k vydobytí přisouzené pohledávky. Usnesením ze dne 2. prosince 1932 soud první stolice exekuci povolil. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Stížnost jest důvodná, neboť povinná strana podala z rozsudku prvního soudu ze dne 24. září 1932, který je tu exekučním titulem, odvolání. Prvý soud sice odvolání odmítl jako opožděné, ale povinná strana podala proti tomuto usnesení včas stížnost dávno před povolením exekuce, v níž uplatňuje, že odvolání bylo podáno včas. Dokud nebylo o této stížnosti rozhodnuto, neměla býti exekuce povolena, poněvadž do té doby nebylo jisto, zdali rozsudek vešel v právní moc a jest tedy exekučním titulem ve smyslu § 1 čís. 1 ex. ř. (srv. rozh. čís. 9907 sb. n. s.). Ostatně usnesením zdejšího soudu ze dne 13. února 1933 bylo stížnosti povinné strany vyhověno a odvolání jako včasné podané přijato na soud.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Proti rozsudku ze dne 24. září 1932 bylo v době, kdy došel návrh na povolení exekuce (23. listopadu 1932) podáno odvolání (17. listopadu 1932). Toto odvolání bylo sice usnesením ze dne 24. listopadu